

Hvad Haab har han om ved Nægtelse af den ekstraordinære Understøttelse af kunne faa den ny Theaterchef, han ønsker? Jeg tror ikke, han har nogen som helst Grund til at haabe dette, men ikke desto mindre opfordrer han os til at stemme paa disse Forslag. Jeg tror, man gør det, fordi man har et Standpunkt at hævde, og det er det af Betydning for os at faa hævdet uden Hensyn til, om vi derved maatte vinde det andet Tings Tilslutning. Det er heller ikke saa, at vor Virksomhed her skulde paa den Maade være fra Haanden til Munden, saaledes at vi ikke inden for den enkelte Samling skulde arbejde paa andet, end hvad vi kunde have Sikkerhed for vilde blive til Lov i denne Samling. Der er tværtimod en Mangfoldighed af Forslag, som forsægtes her, uden at man i Djebattet har noget Haab om at kunne gennemføre dem, og det gøre vi, fordi der ved Siden af de Resultater, som laves her, ere andre Resultater, som forberedes ude i Folket, og det har sin Betydning, at vi her stille Forslag, selv om de blive forkastede, fordi vi saa med disse Forslag vende tilbage til dem, som sendte os, og saa rejse vi efterhaanden en forøget Stemning for dem, saaledes at de komme tilbage med en stærkere Magt, end de havde tidligere. Jeg tror ogsaa, at dette Forslag, naar det bliver forkastet af det ærede Flertal i Tinget, ingenlunde derved vil faa Sagen eller svække Udsigterne til i Fremtiden at føre den igennem. Men jeg tror, at det vil vække en Opmærksomhed og Iver for denne Sag, som netop vil fremme den. Det vilde ogsaa i ethvert Tilfælde bidrage til dette Tings Forstaaelse af slige Sager, en Forstaaelse, som ogsaa i og for sig kunde være nyttig og hensigtsmæssig. I den Henseende har jeg ikke noget imod, at Flertallet i Aar indtager en anden Stilling, end det indtog i Fjor, men jeg antager ogsaa, at den Stilling, som Flertallet indtager i Aar, er ikke blot sandere, men ogsaa modigere end den, de ærede Medlemmer indtog i Fjor. Derved skal jeg ikke undervurdere den Undseelse, som gjorde, at de ærede Medlemmer ikke ønskede i Fjor at tage et saa tappert Standpunkt, men siden den Tid er jo den ny Politik blevet et Aar ældre, og det er derfor maaste, at den træder saa meget fastere i Jorden i Aar end i Fjor. — Den ærede Ordfører beklagede, at vi kun kunde slutte os til denne ene Understøttelse. Man kunde jo tage nogle flere og saa maaste blive enige om nogle andre, men det kunne vi ikke, og det ligger i, at der kun er een af den Slags; derfor staar det ikke i vor

Magt at opstille en hel Række af Brandes'er, og saa muligt at blive enig med den ærede Ordfører om nogle af de andre.

Der er fra ærede Medlemmers Side blevet gjort andre Betragtninger gældende, som forekomme mig at være meget underordnede, og som jeg derfor kun ganske kortelig skal berøre. Naar der f. Eks. blev talt om den Fest, som blev afholdt, og den blev fundet fuldt tilfredsstillende, saa finder jeg den ogsaa fuldt tilfredsstillende, men hvorledes denne Tilfredshed skulde kunne træde i Stedet for de 2,000 Kr. paa Finansloven, stønner jeg ikke. Men denne Fest er i og for sig en Sag, som ikke vedkommer os. Der er ikke derfra rettet nogen Henvendelse til os; det maa betragtes som en privat Sag, som ikke har Indflydelse paa vor Stilling. Ganste vist hørte jeg det ærede Medlem fra Alsens (Berntsen) sige, at denne Fest maatte betragtes som en Demonstration mod Landstinget, og denne særlige Omhu for Landstinget fra det ærede Medlems Side har gjort Indtryk paa mig. (Berntsen: Det glæder mig.) Ja, jeg siger det heller ikke for at gøre det ærede Medlem bebrøvet, men jeg maa dog sige, at det forundrer mig lidt. Endnu er det ærede Medlem dog ikke kongevalgt Landstingsmand, ikke en Gang simpel Landstingsmand. Han hører jo nærmest hjemme her i Folketinget. Jeg tror derfor, det ærede Medlem skal slaa sig til Ro med, at Landstinget nok skal kunne værgе sig selv, og at han ikke behøver her at optræde som Landstingets Forsvarer og Beskytter. Landstinget har hidtil ikke vist sig saa værgeløst, naar det galdt om at forsvare dets egne virkelige eller formentlige Rettigheder. Den særlige Omhu, som adskillige Medlemmer her have vist for denne Bevilling, har rørt mig, men jeg kan ikke sige, at den har gjort stort Indtryk paa mig. Baade det ærede Medlem fra Nybøbing paa Falster (Clausen) og det ærede Medlem fra Alsens og jeg tror ogsaa den ærede Ordfører beklagede, hvis dette skulde komme den paagældende Forfatter til Skade. De troede, at det var en Bjørnetjeneste, som man hellere skulde lade være med. Ja, det havde ganske vist lydt mindre kønt, hvis de Herrer havde sagt: Vi kunne ikke lide denne Mand; hans Anstuelser og Meninger ere os imod. Det vilde have haft den samme Virkning med Hensyn til Forslagets Vedtagelse, hvorimod dette lyder kønnere. Men denne rent æstetiske Forstel tror jeg ogsaa er den eneste, der er. Det ærede Medlem fra Nybøbing siger, at vi stille særlige Betingelser, som ere ham imod, men heri tager han ganske fejl. Vi